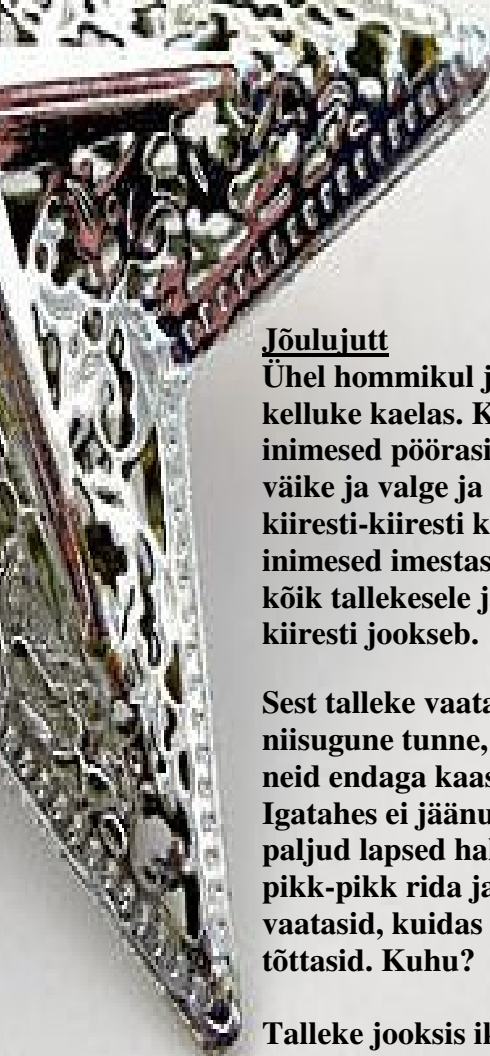

Jõulu Täht

Jõulujutt

Ühel hommikul jooksis mööda linnatänavat talleke, kuldne kelluke kaelas. Kelluke kõlises kill-köll, kill-köll ning kõik inimesed pöörasid päid ja vaatasid tallekest. Ta oli üsna väike ja valge ja väriseva sabajupikesega ja ta jooksis kiiresti-kiiresti kepsutades läbi linna. Täiskasvanud inimesed imestasid ja vangutasid päid, aga lapsed tahtsid kõik tallekesele järele minna — vaatama, kuhu ta nii kiiresti jookseb.

Sest talleke vaatas lastele armsasti otsa ja lastel oli kohe niisugune tunne, et talleke on just selleks linna tulnudki, et neid endaga kaasa kutsuda. Paistis, et ta kiirustab väga. Igatahes ei jäänud ta kordagi seisma, ka siis mitte, kui paljud lapsed hakkasid talle järele minema. Sellest sai pikk-pikk rida ja inimesed tänavatel jäid seisma ning vaatasid, kuidas talleke ees ja lapsed tema järel kuhugi tõttasid. Kuhu?

Talleke jooksis ikka edasi ja lapsed hakkasid ära väsima. Aga iga lapse kõrvale, kes väsis, astus ingel ja võttis tal käest kinni ning väsimus kadus. Nii nad ruttasid linnast välja, talleke ees ja lapsed ja inglid tema järel, ning see oli üks kummaline rongkäik, mis õhtuhämaruses teel oli. Inglid võtsid pisemaid lapsi sülle ja aitasid suuremaid ning peagi märkasid lapsed üllatusega, et lumi kadus ja inglite jalajälgedes hakkasid kaunid lilled õitsema. Lapsed korjasid neid ja punusid neist pärgi ning neil polnudki enam nii kiire. Talleke kepsutas sealsamas ringi ning kuldne kelluke kõlises kill-köll, kill-köll. Seda helinat sai ikka enam ja enam ning kui lapsed oma pilgud lilledelt kõrgemale tõstsid, nägid nad tervet hulka kuldsete kellukestega tallekesi ning mõnesid habetunud mehi enda ees. Üks meestest ütles: “Kas teie tulite ka Jõululapsukest otsima? Ta on siinsamas lähedal, meie lammaste laudas. Ja kas teate, lapsed, kuidas meie teada saime, et ta sündinud on? Üks ingel tuli taevast ja ütles meile seda! Ja siis me kuulsime veel imeilusat inglite laulu... Aga kuidas teie oskate siia tulla?”

Lapsed vaatasid ringi, sest nemad olid alles äsja näinud paljusid inglaid, kuid enam polnud ühtegi näha. Küllap olid nad läinud teiste juurde, kes nende abi vajasid. Ja tallekesed karjas olid kõik nii ühte nägu, kõik ühtmoodi armsad, ja kellukesed kõlisesid kõikide kaelas ühtmoodi. Missugune siis oli see, kes oli käinud linnas neid kutsumas?

Karjane, kes oli lastega rääkinud, hüüatas äkki: “Näe, meie kadunud talleke on ka tagasi! Ei tea, kus ta vahepeal oli?”

Lapsed vaatasid üksteisele otsa, aga keegi ei öelnud midagi. See oli nende ühine saladus, et väike kuldse kellukesega talleke oli käinud neid Jeesuslapse juurde

Luuletusi Jõuluvanale.....

Särab Kuusk

*Särab kuusk ju tulemeres:
kulda, karda küljes tal.
Jõulutunne igas peres,
varsti kingid kuuse all.*

*Oodatakse jõulutaati:
sõidaks juba õuele!*

*Juba ammu - suvest saati
suss on seatud aknale.*

*Oodatud on tõesti kaua.
Kui ta tuleks rutem vaid!
Vanale ma hästi laulaks.
Kingitusi toob ta häid...*

Häid Pühi!

*Juba valge vaip on maas,
valged majad, valge laas,
helbeid täis on aknaklaas.
Vaata!*

*Ära ainult akent pühi,
seal on kirjas: "Häid pühi!"*

kutsumas. Ja nad silitasid vargsi üht ja teist tallekest, sest nood olid kõik nii pehmed ja valged ja nii rõõmsate silmadega, nagu oleksid nad kõik käinud kuulutamas Kristuse sündimise uudist.

“Lähme siis vaatama!” ütlesid karjased ja lapsed võtsid oma lillekimbud ja pärjad ning läksid tallekeste ja karjastega koos lauda poole. Ja tõesti, seal oli ema tillukese lapsukesega, kes magas heinte peal. Kui lapsed oma lilled tema juurde maha panid, tegi ta silmad lahti ja naeratas ja laudas oli korraga nii valge ja ilus. Lapsed tundsid, kuidas nende südames muutus ka valgemaks ja rõõmsamaks. Nad tahtsid teha midagi head, tahtsid öelda häid sõnu ja üksteisele kätt anda ja olla sõnakuulelikud ja head, ning nad olid nii väga rõõmsad. Ja äkki olid nende juures laudas taas inglid, kes laulsid, ja igal inglil oli käes kuldne täht ning iga laps sai endale tähe.

Kui Maiu hommikul ärkas, oli tal padja all piparkoogitäht. Ta mõtles üllatusega, kas tõesti inglid taevas küpsetavad ka samasuguseid piparkooke, nagu nemad eile kodus küpsetasid. Või muutus kuldne taevatäht hommikuks piparkoogitäheks?

Jõulusai

Valmistusained

0,5 l piima
25 g pärmi
1 kg jahu
2 muna
200 g suhkrut
200 g võid
soola
kardemoni
safranit
300 g rosinaid
tumedat rummi
määrimiseks muna

Valmistusviis

1. Pese rosinaid ja pane 2-3 tunniks rummi sisse ligunema.
2. Hõõru pärm mõne teelusikatäie suhkruga vedelaks, sega leige piimaga, lisa sõelutuna pool jahu kogusest, sega läbi ja pane sooja kohta, puhta köögirätiku alla kerkima.
3. Sulata sool väheses leiges piimas. Vahusta või suhkruga ja munad suhkruga.
4. Kui taigen on kerkinud, lisa piimas lahustatud sool, vahustatud või, vahustatud munad, jahvatatud kardemon, piimas leotatud safran, rosinaid (ilma rummita) ja ülejäänud jahu. Sega läbi ja pane taigen teist korda kerkima.
5. Kerkinult anna taigale saia kuju, pane küpsetusplaadile, lase soojas kohas puhta köögirätiku all veel mõni minut kerkida. Määri pealt munaga ja küpseta keskmise kuumusega ahjus umbes 45-60 minutit. Jahtunud sai raputa üle tuhksuhkruga.